

Thinget vil. gaae ind paa mit Forslag eller ikke, seer jeg mig ikke istand til at sige; men skulde man forkaste mit Forslag, kan det altsaa ikke være paa Grund af Noget af det, som den ærede Minister har yttrt.

Müller: Saavidt jeg opfattede den ærede Minister, udtalte han, at jeg skulde have brugt det Udtryk, at jeg troede, at Statskassen var pligtig til at tage Deel i det omtalte Gjærdes Opsførelse. Dette troer jeg imidlertid ikke, jeg har sagt. Jeg har derimod, saavidt jeg erindrer, sagt, — i alt Fald var det min Mening — at det var retfærdigt og billigt, at ogsaa Statskassen deeltog deri paa Grund af, at Husgaardens Trøer, ligesom de andre Trøer, ligge indenfor den Linie, hvor det omhandlede Gjærde skal opføres. Hvad angaaer Størrelsen af de Jordstykker, der tilhøre Statskassen indenfor det tilsigtede Gjærde, skal jeg tillade mig at bemærke, at min Erindring neppe slaaer mig feil, naar jeg siger, at disse udgjøre omtrent $\frac{1}{4}$ af det hele Areal, som vil blive indhegnet.

Ordføreren: Da Spørgsmaalet om Amtsmændsembetet paa Færøerne egentlig ikke ligger for til Afstemning, skal jeg ikke forfølge Diskussionen derom videre i dette Døielik, men blot bemærke, at det ikke er mig bekjendt, at der i Loven af 19de Februar 1861 indeholdes nogen anden Regel for Amtmanden paa Færøerne end den, der gjælder for Kongerigets andre Amtmænd, og disse skulle, som bekjendt, lide Afkortning i deres Løn for den Jord, der maatte tilligge deres Embeder. Amtmanden har Ret til den i Loven opførte Løn og til fri Bolig, men neppe til noget Videre.

Fscherning: Naar den ærede Rigsdagsmand for Færøerne (Müller) siger, at det er retfærdigt, at Statskassen bidrager til det omtalte Gjærde, saa troer jeg ikke, han har Noget at bygge denne Paastand paa. En anden Sag er det, om det er billigt. Der er ganske vist det allerhøieste Billighedskrav derfor, dersom Staten har Trøer, der ligge iblandt dem, som det paaligger at sætte Gjærde om; det tilkommer da Staten, som Eiendomsbesidder, at

deeltage forholdsviis i at sætte Gjærdet. Har Staten derimod ingen Trøer saaledes beliggende, saa er der ikke engang nogen Billighed for, at Staten deeltager i Gjærdets Opsførelse. Forbi man med en vis Fordeel har solgt en Besiddelse eller paa en fordeelagtigere Maade har overdraget den til Forpagtning, kan det ikke paaligge Sælgerne at deeltage i Foretagender af denne Art. Efter vor Maade at betragte Sagen paa, skal et Gjærde sættes af de paa begge Sider tilstedeværende Lodsieiere og af ingen Andre. Dersom den ene af disse forlanger det, er den anden nødt til at tage Deel i Opsførelsen, og det Samme maa være Tilfældet paa Færøerne. Jeg kan ikke see, hvilke Grunde der skulde føre Staten til at sætte dette Gjærde mere end andre Gjærder i Landet; gaaer man ind derpaa, seer jeg ikke, hvorfor man ikke overalt skulde kunne komme og opfordre Staten til at sætte Gjærder, som dele private Besiddere imellem. Dette vilde være at betræde en meget farlig Bane. Som sagt, har Staten Eiendomme paa dette Sted, saa er den som Eiendomsbesidder forpligtet til at deeltage i de Udgifter, som følge af denne Besiddelse, men har den det ikke, saa har den heller ikke med denne Sag at bestille, hverken efter Retfærdighed eller efter Billighed.

Müller: Det glæder mig at høre den ærede sidste Taler udtale sig paa denne Maade, og jeg haaber, at dette skal bidrage til, at det lille Beløb, her tales om, ikke nægtes. Vist er det, at Staten har Eiendomme indenfor dette Ybergjærde, men ved Loven af 19de Januar 1863 er det paalagt de Personer, som eie Trøer omkring Thorshavn, at opføre Ybergjærde, og Omkostningerne derved skulle repareres paa Kjøberne af Trøerne i Forhold til Kjøbesummen. Da Staten imidlertid ikke har kjøbt Noget af Jorderne, eftersom de tilhørte den, saa betaler den ingen Kjøbesum for den Deel, den har beholdt, og selvfølgelig kan der ikke repareres Noget paa de Lodder, som den eier indenfor Gjærdet. Dette er den Grund, som jeg anfører for min Mening om, at det er retfærdigt og billigt, at Staten ogsaa yder sit Bidrag til Gjærdets Opsførelse.